

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Divisional Court z dnia 20 maja 2005 r. w sprawie The Queen na wniosek Thames Water Utilities Ltd przeciwko South East London Division, Bromley Magistrates' Court, przy udziale The Environment Agency

(Sprawa C-252/05)

(2005/C 205/20)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 15 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court), Divisional Court z dnia 20 maja 2005 r. w sprawie The Queen na wniosek Thames Water Utilities Ltd przeciwko South East London Division, Bromley Magistrates' Court, przy udziale The Environment Agency.

High Court of Justice zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy ścieki wydostające się z sieci kanalizacyjnej utrzymywanej przez publiczne przedsiębiorstwo oczyszczania ścieków zgodnie z dyrektywą Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą ścieków komunalnych⁽¹⁾ i/lub Water Industry Act 1991 (ustawa z 1991 r. dotycząca ścieków przemysłowych) należą do „odpadów” w rozumieniu dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów⁽²⁾ w wersji zmienionej dyrektywą 91/156/EWG⁽³⁾?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej, czy wspomniane powyżej ścieki:
  - a) są wyłączone z zakresu zastosowania pojęcia „odpady” w rozumieniu dyrektywy 75/442 na podstawie art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt iv) dyrektywy 75/442, w szczególności na mocy dyrektywy 91/271 i/lub Water Industry Act 1991 lub

- b) wchodzą w zakres zastosowania art. 2 ust. 2 dyrektywy 75/442 i są wyłączone z zakresu zastosowania pojęcia „odpady” w rozumieniu dyrektywy 75/442, w szczególności na mocy dyrektywy 91/271?

⁽¹⁾ Dz.U. L 135 z 30.5.1991, str. 40

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39

⁽³⁾ Dz.U. L 78 z 26.3.1991, str. 32

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-254/05)

(2005/C 205/21)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 16 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Brunona Stromsky'ego, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Królestwu Belgii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że stawiając wymóg, aby systemy automatycznego wykrywania pożaru za pomocą czujek punktowych, legalnie wytworzone lub wprowadzone do obrotu w innym Państwie Członkowskim i nieopatrzone oznakowaniem „CE” były:
  - zgodne z belgijską normą krajową NBN S21-100,
  - poddawane procedurze homologacji typu, w tym przypadku przeprowadzanej przez BOSEC (Belgian Organisation for Security Certification), przy czym przeszkoda ta jest zwiększona przez niewspółmierne koszty tej homologacji,
  - poddawane testom i badaniom w ramach procedury homologacji typu, które w istocie stanowią powtórzenie kontroli przeprowadzonych już w innym Państwie Członkowskim w ramach innych procedur,

Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. 28 Traktatu WE.

2. obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zdaniem Komisji przepisy belgijskie wprowadzają ograniczenia w wykorzystywaniu czujek pożarowych legalnie wytworzonych lub wprowadzonych do obrotu w innych Państwach Członkowskich, a zatem są niezgodne z art. 28 WE i niezasadne względami określonymi w art. 30 WE.

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-255/05)

(2005/C 205/22)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 16 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez M. Konstantinidisa, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez F. Louisa i A. Capobianca, avvocati, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o stwierdzenie, że:

- nie poddając przedsięwzięcia budowy trzeciej taśmy dla pieca do spalania ASM Brescia, będącego urządzeniem objętym załącznikiem I do zmienionej dyrektywy 85/337/EWG, ocenie skutków na środowisko naturalne, zgodnie z art. 5-10 zmienionej dyrektywy 85/337/EWG, przed udzieleniem zezwolenia na jego budowę, oraz
- nie udostępniając przez odpowiedni okres wniosku Brescia o udzielenie zezwolenia na realizację trzeciego pieca do spalania w jednym lub większej liczbie miejsc dostępnych publicznie celem umożliwienia zgłaszania uwag przed wydaniem decyzji przez właściwe organy i nie udostępniając decyzji ani odpisu zezwolenia publicznie,
- Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 2 ust. 1 i 4 dyrektywy Rady 85/337/EWG⁽¹⁾ z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne,

zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE⁽²⁾ z dnia 3 marca 1997 r., oraz na mocy art. 12 ust. 1 dyrektywy 2000/76/WE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 grudnia 2000 r. w sprawie spalania odpadów;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Spółka ASM Brescia SpA zarządza piecem do spalania posiadającym dwie taśmy i działającym na podstawie zezwolenia wydanego w 1993 r. Tymczasem przed 2003 r. ASM Brescia SpA przeprowadziła realizację „trzeciej taśmy” spalania odpadów.

Trzecia taśma pieca do spalania Brescia jest klasyfikowana jako urządzenie służące do odzysku w rozumieniu pozycji R1 załącznika IIB do dyrektywy 75/442/EWG, zaś jej wydajność przekracza 100 ton dziennie. Urządzenie to powinno być jako takie zostać poddane ocenie jego skutków na środowisko naturalne w rozumieniu zmienionej dyrektywy 85/337/EWG.

Tymczasem, jak potwierdziły władze włoskie, przedsięwzięcie budowy trzeciej taśmy nigdy nie zostało poddane ani ocenie jego skutków na środowisko naturalne, ani badaniu szczególnemu (czyli analizie możliwości poddania go takiej ocenie). Przepisy włoskie bowiem nie przewidują ogólnego obowiązku poddania ocenie skutków na środowisko naturalne urządzeń służących do utylizacji odpadów zgodnie z przepisami dyrektywy 85/337/EWG, lecz przewiduje liczne wyjątki, które znacznie ograniczają zakres stosowania rzeczonyj dyrektywy.

Komisja uważa, że wyłączenie spod przedmiotowej oceny urządzeń służących do odzysku nie tylko nie znajduje uzasadnienia w przepisach wspólnotowych, lecz wręcz stanowi oczywiste ich naruszenie.

Powołując się na przepis art. 12 dyrektywy 2000/76/WE Komisja zarzuca władzom włoskim naruszenie tego przepisu poprzez niedokonanie publikacji wniosku o udzielenie zezwolenia na realizację trzeciego pieca do spalania ani decyzji zawierającej owo zezwolenie.

⁽¹⁾ Dz.U. WE L 175 z 5.7.1985, str. 40

⁽²⁾ Dz.U. WE L 73 z 3.3.1997, str. 5

⁽³⁾ Dz.U. WE L 332 z 28.12.2000, str. 91